

ninger, dernæst meget store Lønninger, og jeg skal ikke nægte, at ifølge disse Oplysninger synes jeg, at først som Nr. 3 kommer Omsorgen for de fattige. Ude i Landkommunerne og Hedeegnene gaa vi i den omvendte Orden; der sige vi: først Omsorgen for de fattige, saa Lønninger, og de store, kostbare og pragtfulde Bygninger slette vi; dem kunne vi slet ikke opføre.

Den højtærede Minister har nu faaet Oplysninger, der belyse vore Kommuners Skattebyrde og Skatteevne til visse humane Formaal; jeg haaber, at Ministeren vil bruge dette Materiale, og at et kommende Udvalg skal faa Materialet og bruge det, og da tror jeg, at baade Ministeren og Udvalget ville finde, at der er Forhold til Stede omkring i Landet, som Lovgivningsmagten paa ingen mulig Maade kan være bekendt at lade staa hen, saadan som de ere. Dermed skal jeg paa Medforslagsstilleres og egne Vegne anbefale det lille Forslag til Ministerens og det høje Tings Velvillie.

K. M. Klausen: Det er mig ikke muligt her paa staaende Fod at kunne imødegaa den lange Række Tal, den ærede Ordfører fremsatte, men jeg vil dog tage et enkelt Punkt frem: Han omtalte blandt andet Lærertilskudene, derher i København ere fra 1,600 til 3,600 for Lærere og fra 1,600 til 2,600 for Lærereinder. Den ærede Ordfører mener i det hele, at vore Lønninger ere alt for flotte; men vore Lønninger her i København ere en ganske naturlig Følge af de Lønninger, Staten har vedtaget for sine Embedsmænd. Den Gang Lærerne udover hele Landet fik deres Lønningslov, var det aldeles nødvendigt, at Københavns Kommune maatte følge efter. Det lille Tilskud, Staten gav til Københavns Kommunes Skolevæsen, var yderligere ogsaa betinget af, at vi skulde vedtage en Lønningslov, som forbedrede de tidligere Lønninger, der kun gik til 3,000 for Lærernes Vedkommende. Det vilde være uforsvarligt, om Københavns Kommune havde budt sine Lærere ringere Lønninger end dem, de have. Følgen vilde ganske simpelt blive den, at Københavns Kommune ikke havde kunnet knytte de Lærere til sig, som den havde Brug for.

Naar man vilde gennemgaa Punkt for Punkt de Tal, det ærede Medlem har fremsat, tror jeg, at det vilde vise sig, at Forholdet for de andre Tals Vedkommende vilde være det samme som paa det enkelte Punkt, jeg har fremdraget.

Indenrigsministeren (P. Munch): Den Gang dette Forslag i Fjor blev fremlagt, mødte det en meget ublid Modtagelse fra den daværende Indenrigsministers Side; jeg har det Indtryk efter de Referater, jeg den Gang læste, at den daværende Indenrigsminister tillod sig at drive respektløs Spot med dette Forslag paa den Maade, han er i Stand til. Det viste sig imidlertid senere under Forhandlingerne i Fjor i Udvalget, at man fra alle forskellige Sider i Virkeligheden erkendte, at der laa en nogenlunde rimelig Tanke til Grund for Forslaget. Man kan vel kortelig udtrykke Forslagets Tanke saaledes, at som Forholdene nu ere, er der visse Dele af Landet, der ere mindre velstillede end andre Dele, og hvis sociale Byrder derfor ganske naturligt vokse højt op, højere, end de forholdsvis have Evne til at bære, og at den Byrde, der lægges paa disse Egne, bliver stadig voksende, i jo højere Grad Staten lægger Byrder paa Kommunerne i det hele til sociale Formaal. Det synes mig, at der virkelig her kan være en Fejl at afbøde. De mere velstillede Egne af Landet have Grund til at komme de mindre velstillede til Hjælp, yde dem Hjælp indenfor rimelige Grænser. Det, det drejer sig om, er da dette, om det lykkes ad den Vej, det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) foreslaar, at finde et Grundlag, som er retfærdigt og rimeligt. Til Belysning heraf blev det i Fjor lovet i Udvalget, at Ministeren skulde tilvejebringe en Række Oplysninger om, hvorledes dette Statstilskud, saaledes tænkt, som det ærede Medlem tænker sig det, vil virke for de forskellige Kommuner og Landsdele. Denne Række af Oplysninger er siden indsamlet og bearbejdet af Statistisk Bureau. Hovedresultaterne deraf vil jeg gerne forelægge først. Det samlede Resultat, Kommune for Kommune, kan det jo ikke nytte at give her i Tinget, det maa man kunne overlade Udvalget at se paa. Men jeg tror, det kan have sin Interesse ogsaa for Offentligheden at faa Besked om Hovedtrækkene. Jeg maa saa ganske vist befinde mig i den smertelige Situation atter at skulle plage det høje Tings Medlemmer med en Række af Tal, men jeg haaber dog, man bærer denne Byrde, og at de vilde have Tillid til, at disse Tal ere rigtige, lige saa rigtige som de Tal, jeg har nævnt under den foregaaende Diskussion. Jeg skal da fremhæve nogle af de vigtigste Resultater.

Det første, man lægger Mærke til, er dette, at hvis $\frac{1}{2}$ Mill. fordeles paa den Maade, det ærede Medlem fra Lemvig